

Fra en valgperiodes begyndelse gælder den vederlæggelsesform (§ 16 eller § 16 a), der har været gældende for den hidtidige kommunalbestyrelse. Den nye kommunalbestyrelse kan imidlertid på det konstituerende møde eller på ethvert senere tidspunkt i valgperiodens løb træffe beslutning om at ændre vederlæggelsesformen. En beslutning herom har virkning fra udgangen af den måned, hvori beslutningen træffes, og gælder, indtil en ny kommunalbestyrelse måtte beslutte at ændre vederlæggelsesformen.

Ved de foreslåede reglers ikrafttræden er alle kommunalbestyrelser omfattet af den gældende diætor-ning. De nyvalgte kommunalbestyrelser må derfor, hvis de ønsker vederlagsordningen, træffe beslutning herom. En sådan beslutning, som kan træffes når som helst i funktionsperioden, vil herefter være gældende for (den resterende del af) kommunalbestyrelsens funktionsperiode og indtil en ny kommunalbestyrelse måtte beslutte, at medlemmerne i stedet for skal vederlægges med diæter efter § 16.

Til nr. 2

Denne paragraf indeholder en udtømmende regulering af kommunalbestyrelsesmedlemmers vederlæggelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har valgt en vederlagsordning for medlemmerne.

Efter *stk. 1* skal der ydes et fast vederlag til alle kommunalbestyrelsens medlemmer bortset fra kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer, jf. *stk. 5*. Denne bestemmelse og bestemmelsen om, at et medlem kan vælge i stedet for det faste vederlag at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, svarer til de gældende bestemmelser i § 16, stk. 1.

*Stk. 2* indeholder hjemmel til at yde kommunalbestyrelsens medlemmer et tillægsvederlag, som træder i stedet for de diæter, der efter § 16 ydes for deltagelse i kommunalbestyrelsens møder og varetagelsen af kommunale hverv samt deltagelse i kurser m.v.

Tilsvarende træder udvalgsvederlaget i stedet for de diæter, der ydes for deltagelse i møder i økonomiudvalget og stående udvalg.

Mens det faste vederlag og tillægsvederlaget skal ydes til alle kommunalbestyrelsesmedlemmer, bortset fra kommunalbestyrelsens formand og de i § 64, stk. 2, nævnte magistratsmedlemmer, er det kommunalbestyrelsen, der beslutter, om - og i givet fald med hvilken størrelse - der skal ydes udvalgsvederlag til medlemmerne af økonomiudvalget og stående udvalg. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til, at fordele hele udvalgspuljen mellem kommunalbestyrelsens udvalg. Det er forudsat, jf. de almindelige bemærkninger, at der ved fordelingen tages hensyn til

antallet af udvalg, medlemstallet i de enkelte udvalg samt opgaverne og arbejdsbyrden i udvalgene.

En vederlagt udvalgsformand kan ikke modtage vederlag for medlemskab af det udvalg, som han er formand for, jf. *stk. 4*. Det udvalgsvederlag, der er fastsat af kommunalbestyrelsen for det pågældende udvalg, fordeles ligeligt mellem samtlige udvalgsmedlemmer.

Der er i *stk. 2* hjemmel til, at indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan yde udvalgsvederlag til medlemmerne af andre udvalg end økonomiudvalg og stående udvalg. Denne hjemmel vil umiddelbart blive udnyttet til at fastsætte, at der kan ydes vederlag til medlemmerne af udvalget efter den sociale styrelseslov § 3, der varetager opgaverne efter bistandslovens afsnit VIII (Hjælpeforanstaltninger uden samtykke).

Ligesom indenrigsministeren i henhold til § 16, stk. 5, i styrelsesloven fastsætter størrelsen af diæterne, er der hjemmel til, at indenrigsministeren fastsætter regler om tillægsvederlag og udvalgsvederlag, jf. de almindelige bemærkninger herom.

Efter *stk. 3* kan erstatning for tabt arbejdsfortjeneste modtages ved siden af tillægsvederlag og udvalgsvederlag, men ikke samtidig med modtagelse af det faste vederlag.

Efter de gældende regler er retten til at kræve erstatning for tabt arbejdsfortjeneste betinget af, at der udbetales diæter. Der skal således være tale om et møde eller et kursus. For alle møder i kommunalbestyrelsen og i udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, skal der udbetales diæter, jf. styrelseslovens § 16, stk. 2. For møder i forbindelse med andre kommunale hverv og kurser udbetales kun diæter, hvis kommunalbestyrelsen har truffet beslutning herom, eller kursusdeltagelsen er betalt af kommunen, jf. § 16, stk. 3. Når diæter afløses af vederlag, kan retten til tabt arbejdsfortjeneste alene knyttes til mødedeltagelsen og den kommunalt betalte kursusdeltagelse.

Bortset herfra svarer de foreslåede regler om tabt arbejdsfortjeneste til de i dag gældende regler, som fortsat vil være gældende i de kommuner, der ikke vælger en vederlagsordning.

*Stk. 4* svarer i det væsentlige til bestemmelsen i § 16, stk. 7, som blev indsat ved lov nr. 220 af 5. april 1989 om ændring af de kommunale styrelseslove.

Det er dog fastsat, at vederlaget til en udvalgsformand ikke kan fastsættes til et mindre beløb end det udvalgsvederlag, der ydes for medlemskab af det pågældende udvalg. Hvis formandsvederlaget efter de herom gældende regler undtagelsesvist ikke kan fastsættes til et så højt vederlag som fastsat for de menige